

Dandulo Doctore, & Equite, consilii Sapiente, ac Hieronymo Pefareo, & Francisco Superantio continentis Præconful-
toribus improbatur, quibus nulla ratione Insubribus defendendis Rempublicam obstrictam esse placebat, ni prius in illorum possessione Sfortia esset; neque ullam de Neapolitani regni subsidiis mentionem fieri. Adhuc enim suspecta apud multos consilia Cæsaris erant, pacisque obtentu moras trahi, opes Reipublicæ assiduis impensis labefactari, nil sincerum, ac simplex, omnia tecta, & simulationis plena; cum a Nanio Legato Senatus certior fieret, hostes de Soncini, atque Urceorum novorum oppidis aggrediendis consilia habere, ac Paulum Luzzasum timere, ne in Bergomensium agrum ad prædas agendas se conferrent. Quocirca Nanio iunctum est, ut cum Urbinatibus de agris custodiendis, ac de hostibus repellendis ageret, cum Germanos Padum transituros, secumque duo millia Hispanorum peditum ducturos, vulgatum esset; attamen, auditis ea de re sententiis, in superiorem Senatusconsultum factum est.

Cæsaris consilia Venetiis suspecta.

Eodem tempore de Francisci Sfortiæ rebus agebatur, totumque negotium Clementi Cæsar permisit. Patres Contarenino legato, ut Pontifici enixe Sfortiæ res commendaret, iussere; quamprimumque Mediolanum illi restitueretur, sedulam operam navaret. Quingenta aureorum millia, ut diplomate Insubrum titulos ab Imperatore reciperet; ad hæc trecenta aureorum millia pro belli impensis postulabant: tres præcipuas Insubrum arces cautionis nomine petebant. Sfortia hac de re Senatum consuluit: ex illius decreto Marcus Antonius Venerius ita respondit: minime probare, ut arces Cæsari pro pignore traderentur: hoc enim illius auctoritatem valde imminutum iri; populos bellis, atque calamitatibus attritos ægre passuros, sperato se post tot ærumnas fructu fraudari; nec sine magna difficultate Cæsari pecuniam persoluturos. Sed cum Sfortia id impetrare non posset, ut apud Pontificem deponerentur, flagitabat. Negabat Cæsar, ne si quid humanitus Pontifici accidisset, alterius fidem experiri conaretur. Eo tandem post multa ventum est, ut Sfortia Mediolanensem, ac Novocomensem arces in manus Cæsaris tradere decreverit: intra anni spatium trecentis aureorum

Cæsar pro Mediolanensi diplomate ingentem pecuniam & tres Insubrum arces petiit.